Marc Forster moest overtuigd worden om Bondfilm 'Quantum of Solace' te regisseren

De Morgen - 05 Nov. 2008
Pagina 28

Ik leek wel de enige in mijn crew die geen zware 007-fan was Marc Forster (°1969) was erg verrast toen men hem vroeg voor de nieuwe Bondfilm, en reageerde eerst weigerachtig. 'Ik draaide bij toen ik me realiseerde dat ik de kans kreeg om een film te maken die door ...

Ik leek wel de enige in mijn crew die geen zware 007-fan was

Marc Forster (°1969) was erg verrast toen men hem vroeg voor de nieuwe Bondfilm, en reageerde eerst weigerachtig. 'Ik draaide bij toen ik me realiseerde dat ik de kans kreeg om een film te maken die door meer mensen zou worden bekeken dan mijn zes vorige films samen.'

door Jan Temmerman

Forster kwam tot dat besef nadat hij een citaat had gelezen van Orson Welles, waarin die zei dat de grootste spijt van zijn leven was dat hij nooit een commerciële film had gedraaid. Maar behalve die quote waren er nog andere argumenten om hem te doen toehappen. "Ik heb er ook met mijn vaste cameraman Roberto Schaefer en mijn vaste monteur Matt Chesse over gesproken. Dat zijn allebei grote fans en die zeiden natuurlijk: 'Hebben ze jou een Bondfilm aangeboden!? En jij moet daarover nadenken!? Dat zijn de kroonjuwelen van de cinema! Dat is geschiedenis!'

"Dergelijke reacties kreeg ik ook van allerlei artistieke filmmakers. James Bond! Wow! En ik dacht: 'Oh my God! Heb ik iets gemist? Iedereen lijkt wel dol op Bond. Ben ik dan de enige die niet echt een diehardfan is?' (lacht)

"Maar één van de voornaamste redenen om het toch te doen was de ontmoeting met Daniel Craig. Die werkte inspirerend. We hebben samen aan het personage gewerkt en ook aan het scenario, want dat was nog niet helemaal klaar."

Wat was jullie inbreng?

"Ik vond het erg belangrijk om de pijn en het verdriet die Bond voelde op het einde van Casino Royale, omdat hij toen de liefde van zijn leven verloren had, als een soort emotionele erfenis mee te nemen naar deze film. Daarnaast vond ik het ook belangrijk om zoveel mogelijk droge humor te bewaren, maar tegelijk zover mogelijk uit de buurt te blijven van die typische oneliners. Die knipoogjes naar het publiek in de zin van 'en nu is het tijd voor een grapje', maken voor mij niet langer deel uit van de James Bond van de eenentwintigste eeuw. Hij is veranderd. Hij is een eenzaam en gebroken, een geïsoleerd en beschadigd personage.

"Natuurlijk vind ik ook niet dat het allemaal te ernstig genomen moet worden, want het is en blijft een Bondfilm. Maar net zoals Daniel Craig het personage menselijker heeft gemaakt moest ook zijn omgeving aangepast worden. Dus geen toestanden meer met onzichtbare auto's die over een ijsvlakte razen, want in zo'n context zou de realistische en menselijke aanpak van Craig ridicuul overkomen."

Grappige oneliners debiteren past ook niet bij de kille killer die Bond toch blijft.

"De reden waarom we van Bond een donker en beschadigd personage hebben gemaakt was precies omdat ik geen killer wil verheerlijken. We leven sowieso in een beschadigde tijd, dus dat zou al te belachelijk geweest zijn. Dat deze Bond een somber en ernstig personage is, komt ook omdat er met het werk dat hij doet niet veel redenen zijn om grapjes te maken. En als filmmaker blijf ik mij verantwoordelijk voelen voor het geweld dat ik laat zien."

Was u van bij het begin zeker dat u zo'n grootschalig project tot een goed einde kon brengen?

"Ik hou wel van actiefilms, maar het is niet echt een genre waar ik als regisseur naar uitkijk of waarvoor ik wil vechten. Een actiefilm draaien is niet zo moeilijk als er een schrijven. Voor het draaien heb ik een goede crew rond mij verzameld: een stuntcoördinator, een regisseur voor de second unit, iemand om de vechtscènes te choreograferen... Ik heb veel actiescènes zelf gedraaid, maar bepaalde zaken heb ik gedelegeerd. Het was vooral belangrijk dat alles vanuit één en dezelfde visie gebeurde, en dat moest dus op voorhand duidelijk vastgelegd worden. Sommige actiescènes hebben we ook nog veranderd in functie van de locaties."

Kunt u een voorbeeld geven?

"In het scenario was er sprake van een achtervolging over de daken van Siena. Toen we daar aan het scouten waren, hebben we die paardenrace, de Palio, gezien en besloten die in het verhaal te integreren. In augustus vorig jaar hebben we die race dan gefilmd, zonder op dat moment al te weten waar we die beelden in de film zouden monteren, want het scenario was nog niet af.

"Uiteindelijk zijn we die sequentie in Siena begonnen met de ondergrondse achtervolging, terwijl we in de montage op hetzelfde moment de paardenrace van start lieten gaan. We lieten Bond dan bovenkomen op het moment dat de race zogezegd afgelopen is. Hij baant zich een weg door de massa, en dan gaat de achtervolging voort over de daken, waarbij ze tenslotte door een raam vallen en in de kathedraal terechtkomen. Dat leek me spectaculairder dan wat eerst in het scenario stond. Toen ik mij realiseerde dat die parallelmontage zo goed werkte, hebben we besloten die techniek ook op andere plaatsen te gebruiken, bijvoorbeeld bij de operasequentie.

"Toen we met de voorbereiding van Quantum of Solace bezig waren en de wereld rondreisden op zoek naar de geschikte locaties waren er toch momenten dat ik me afvroeg: 'Waaraan ben ik begonnen!' Voor een Bondfilm zijn de verwachtingen telkens zo hoog

gopress

Copyright © 2008 Belga. Alle rechten voorbehouden

gespannen. De druk is enorm. En ik zag alleen maar nadelen. Stel dat het een flop wordt!? In dat geval zou mijn carrière totaal afgelopen zijn. En als het een succes wordt, krijg ik vanuit Hollywood allemaal grote actiefilms aangeboden. Heb ik daar zin in? Neen!"

Dit blijft dus uw eerste en enige Bondfilm?

"Ik zal de volgende zeker niet draaien. Maar later? Wie weet. Never say never again."

Jan Temmerman

Copyright © 2008 De Persgroep Publishing. Alle rechten voorbehouden

Copyright © 2008 Belga. Alle rechten voorbehouden